

KIADÓ HIVATAL:

Belliczey-ut 4 szám
hova a előfizetési pénzek
hirdetések és minden a ki-
adóhivatalt érdeklő közle-
mények küldendők.

Nyitási díj egy sor
közlelési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutanyo-
sron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI

Egész évre 6 frt. — 4

Félévre 2 frt. 50 kr

Negyedévre 1 frt. 25 kr

SZERKESZTŐSÉG

Belliczey-ut 4. szám
hova a lap szellemi rész
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok nem
adatok vissz

Hivatalos közlemény.

5737

I. 1899

Felhívás,

A járás tekintetes főszolgálatirójának 4861—1899. számú rendelete folytán ez uton is felhívjuk a nagyérdemű közönséget, hogy a nyári szünetben szem előtt tartandó alábbi főrendőri óvintézkedésekre különös gondot fordítson, s a hatóság intézkedéseit nicsak szigorúan megtartani, de annak végrehajtásában minden tekintetben segíteni is sziveskedjenek.

1) A dohányzás, sőt csupán a rágyújtás is az egész épületben bárhol — tehát a folyosókat sem véve ki — a legszigorúbban tiltatik.

2) A színpadra virágok dobálása tilos. A művészeknek a közönség elismerése jeléül szánt koszorúk, csokrok stb. tehát, a néző tér földszintjéről nyújtandók tel a színpadra.

3) Különös gond fordítandó az esetleges vész esetére szóló menekülés jobbra vagy balra jelző táblácskáira.

Midőn ezen a nagyközönséget is érdeklő fontos hirdetményt közzé tesszük, egyuttal figyelmeztetjük a nagy érdemű közönséget arra, hogy a tilalmak ellen vetők a tűzrendészeti kor manyrendelet 30 §-a értelmében 2—50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel fognak büntettni.

Szarvason, 1899 augusztus 12-én.

Az előjárók nevében:

KOZSUCH ISTVÁN,

h. bíró.

Szent István napja.

Innen-onnan ezer esztendeje diktálja nekünk augusztus 20-án ezt a vezényszót: imára! Megkondulnak az ünnepi harangok, azután egyszerre térdre borul az egész magyar nemzet és kéri a magyarok Istenének áldását a hazára, melyet dicsőséges szent István, első magyar apostoli koronás királyunk áldó keze s védszel leme alkotott és őrzött meg az utókornak.

Ott az őrségi Budavárában az első magyar király által feloszlott vármegyék tekintetes, nemes, nemzeti és vitézlő urai kerülnek össze, arany keresztes főtisztelendő püspök és érsek urak tartják a nagy ünnepi szertartást, nagyságos, méltóságos és kegyelmes zászlós főurak csörtetik a drágaköves diszkardot, ott a templom belsejében hajtának fejet az Ur hatalmas színe előtt a panyókára vetett párduckacagányos miniszter urak, s mikor felhangzik a dicsőítő kórus akkor azok a nagy titulusos urak éppen úgy adnak hálát az Urnak, éppen úgy érzik egyszerű emberi voltukat, mint mi magyar nép milliói.

Azután megindul a menet. Menyezetes sátor alatt, kísérve főpapoktól, körülveve régi ruházatu, ezüst sisakú, lengő tollas, arany alabárdos vitézekkel viszik a nagy ereklyét, arany közt ezüst közt, kristály üvegben, egy elszáradt, fekete végtagot, egy emberi, egy királyi, egy apostoli kezét, szent István királyi áldást hozó, jótévő szent jobb kezét.

A harangok ünnepiesen konganak tovább, a zenekar lélekemelően hangoztatja mélabus akordjait, az excellenciás miniszterek, lefelé a polgárig, lassan kimérten kísérik az első magyar

király jobbát, azután becsukódik a templomajtó szétmegy a menet... hogy megnézzék a koronát s a királyi termeket!

Esztergomra dicsőfényt vet a felkelő nap. A nagy bazilika összes földalatti rétegei megnyílnak, az őskori kápolnák, hol egykor királyaink esküdtek örök hűséget nekünk, a nép százainak imájából hangzik vissza, s ki tudja, vajjon Hollos Mátyas király Beatrix bebalzsamozott szíve nem dobban-e meg eme nagy napon? Azok az összezsúfolt emberi koponyák nem suttognak-e az a török foglyok által vájt forrás nem locsog-e valamit a mult időkről.

Székesfehérvár, a magyar királyok eme ősi székhelye, szent István temploma köré csoportosul. Nem messze van a megyeháza, ott súlyos rablánczokon gonosztevő rabok sinylenek s a vasrácsokon keresztül hangzik a megtérés pillanatnyi nyilvánulása. „Dicsőség tenéked, hazánk első királya!

A templomban az oltár mellett, diszes metszett üvegszekrény áll, ezüst koponya alak benne, ez szent István király harmája.

Hajdu sereg tarsolyosan zsinoros mentében követi a kórmenetet.

Ott a földalatti kriptákban nyugvó főpapok vajjon megmozdulnak-e ezen a napon, mint azt a néphit tartja? A mi szívünkben megmozdul valami... ezt mi érezzük, magyarok... az a mozgás... hála a szilárd hazai földért, szent áhitat a múltakért...!

Miért említjük éppen Budavárát, Esztergomot és Székesfehérvárt? Ez igaztalanság! Hisz úgy zúg a föld az orgonáktól, oly illatos a lég a tömjéntől. Legalább úgy véljük,

TÁRCSA.

A sziv talánya.

Irta: M. Stona

Epedett utána szívének egész erejével. Gyakran azt hitte, hogy nem közömbös reá nézve, mégis mikor karjait ki akarta tártani előtte, távolabb állt tőle mint valaha. Mi volt az, a mi azt a férfit elvonta tőle? Nem volt szép s nem talán-e magát bárki boldognak ha meghódolna előtte? — Ó, csak ő tért ki előle.

Egyszer úgy tetszett neki, mintha az a férfi keresné a közelséget... Nem tévedett. Egy nap megvallotta szerelmét. Diadalmasodott s boldogan borult a keblére.

Hetek múltak. Még egyik sem ismerte a másika szíve multját. A nő soha sem kutatót a férfi emlékei után. Nem bizonyította be éveken át, hogy hideg ember? Sok sikerei lehettek az asszonynál, de szíve bizonyára érzéketlen maradt.

Egyszer, mindjárt az eljegyzés után, vidáman csevegtek egymással. A leány körülölelte nyakát s mindenféle szerelmes bolondságokat csacsogott neki. Ajkai körül álmagat mosoly játszadozott.

— Majd mondok neked egyszer életemből egy szerelmi történetet — mondá a férfi.

— Egyszer? — Mond el most! — kérte a leány s lelkét mintha könnyű fagy érte volna.

— Egyszer találkoztam egyikével ama szép leányoknak, kik mint tűzvész mennek át az életet, min-

den szívet felgyújtva. E leányért rettenetes sokat szenvedtem.

— Te?

— Igen én. Az ir Svájcban ismerkedtem meg vele, a hol ő szüleiével és testvéreivel utazgatott. Szüleit futólág már ösmertem sok év óta, őt magát azonban soha sem láttam, mert hosszú időn át egy angol intézetben volt. Az első percztől halálosan beleszerettem. Ez Killarneyben volt, Irland legszebb pontján. Családja csaknem megindító barátsággal fogadott. Teljesen melléje szegődtem. Napokon át kirándultunk a pompás tavakra s minden este fecsegeve ültünk a vendégfogadó előtti terrazonon, vagy holdas esteiken sétálni mentünk a kertbe. Egyszer egyedül voltam ott Melanieval a sötét fasorban, melyen a hold fénye keresztül csillogott. Még most is látom őt, amint előttem állt fehér ruhájában s a tengerre nézett... Oly szép volt — oly szép! E perczen szívem legütősebb érzelmei meg ezerszeresedtek — félig megvallottam szerelmemet. Soha sem fogom elfeledni a szemeket, melyekkel reám nézett, s megindult hangon így szólt hozzám: „Igy nem szabad önnök velem beszélnie.“ Ezzel nyugodtan megfordult s ott hagyott.

— Ez volt aztán a kosár, nemde?

— Csaknem.

— Ott maradtam zavartan. Úgy gondoltam, hogy legokosabb volna másnap elutazni de erre nem voltam képes. Nem hittem, hogy én Melanéra nézve közömbös lennék, hiszen a fejlődő szimpáthiának jeleit mutatta olykor. Talán csak szűzi büzkösége sugta neki, ama szavakat, suttogtam magamban reszkető reménnyel. Tisztlába akartam jönni e felől a legközelebbi jövőben...

Másnap este együtt ültünk valamennyien a terrazonon. Későre járt az idő. Végül felállottak, hogy aludni menjenek, csak Melania, egy alacsony kosárszékekben ülve vonakodott menni. „Oly szép az idő, mama, — mondá még egy küssé itt maradok a mi barátunkkal. Ebben nem tsáltak semmi rendkívülit s ott hagytak bennünket. Egyedül voltunk. Nem említette senki közülünk egyetlen hanggal sem a mult este történetek. Melanie oly barátságosan, annyi jószággal beszélt velem, annyi kedéllyel és szellemmel, amint csak képes volt. Elvoltam varázsolva. Egy kézszeritással elváltunk. Másnap reggel nagy kirándulást tettünk. En előrementem Melanieval, a többiek követtek. Gyönyörű nap volt. Előttünk terült el a zöld hegyvidék minden csillogó pompájával. Egy tóhoz jutottunk, melyen vízi liliumok virágoztak.

— Ösmeri az Imnem tavát? — kérdém. Ő igen intett. — Vajjon hozzájutok-e egy ilyen liliumhoz? — kérdém ismét. — „Várjon, szakítokjónnek,“ — mondá, — „de tartson erősen az övömnél fogva.“ Es gyorsan lebecsájtkozott s lehajolt a víz színéig. Keskeny, barna bőrvet viselt, ezt könnyen megragadtam reszketőt kezemmel. Két liliumot szakított: az egyiket nekem adta, a másikat megtartotta magának. Es ha ezer éves lennék, azt a reggelt sohasem feledném el. Julius kilenczedikén volt. Másnap elhagytam a családöt. Így szóltam magamban: Ha érzelmed nem muló mámor, ha igazán szereted azt a leányt, akkor elveszed s örökre boldog leszel vele. Amaz este nek elutasító szavaira nem gondoltam többé. Csakhamar beláttam, hogy Melaniet igazán szerettem.

Mintha álomban éltöm volna; a gondolat, hogy

an elé-
uláson
zönsé-
tsenek

egfele-

ány.

övetke-

járók;

lovábbi

DOR

abégés

es-fele,

eregnek

ositások,

Lincoln törzsvárunk a világ legnagyobb
— locomobil- és cséplőgépgyára.

Legnagyobb rakár ércz és fakoporsóknak.

egy ország tömjén illata járna s összes onái zúgnának felénk.

Az orgona bús melódiáit hallatja, mintha István király buzgalmát mesélné, majd lelkesen szólal, mintha a szent korona átadásának ünnepélyét regélné. azután hirtelen vadul végig rian a mély A-tól a magas C-ig, mintha a lázadó pogány Kupa vezér harci riadóját ismételné, végül visszatér a szomorú, fájó hangra s emlékeztet István fájalmaira, az engedetlen Péter lázongása miatt, — utoljára elhallgat az orgona, egy húr elpattan a kísértő hegedűről, — meghalt István király.

A polgárok letérdelnek, imádkoznak, s a magyar haza virágozik, halad. Segíts minket, magyarok hatalmas Ura, Istene! Könyörögi éretünk magyarok legelső, legnagyobb királya, szent István! Könyörögi éretünk! . . .

Nézz le hiv magyar népedre onnan a magasból s lásd, hogy a te szent neved emléknapján megszűnt egy pillanatra a villongás s minden magyar ember letérdel erekyeid előtt, mert ismeri a szent kötelességet, megadni neked a kegyeletet, ki behoztad a vallást megszilárdítottad a béke alapkövével országot, felosztottad megyéit, megtelepítettad kalandvagyó alattvalóidat, törvényeket alkotál s szent neved viselésével hűségre birtad felséges utódaidat.

Dicsértessék a neved, míg magyar él!

Petőfi ünnepély Szarvason.

A hazafias lelkesedés lángja, mely ország-szerete végig futott a nemzet fiain, egy kései fellobbanásban a mi városunkban is felgyuladt e hét folyamán mikor e hó 17 én Csütörtökön a szarvasi egyetemi ifjúság rendezte az ünnepélyt a legmagyarabb költőnek Petőfinak az emlékére. S ha kései is volt volt a lelkesedés, nem volt sem kisszerű, sem méltatlan a haza szeretet és a szabadság amaz ihletett dalnokához ki alföldünk rónait szerető szívének teljes melegével dicsőítette a szerelem enyésző és élető hatalmát a legédesebb nyelven magasztalta s önfeláldozó szíve vérenek utolsó cseppjével a csata tér síkját áztatta.

Ott esett el ő a harc mezején, ott tört ki a lelkesedés lángja legnagyobb mértékben halának 50 éves évfordulóján. 50 év hosszú idő nemzetek életében is, még hosszabb arra hogy egy lelkes, korán elhunyt, váratlan eltűnt, s

iemét viszont fogom látni, leírhatatlan boldogság töltöt el. Szülei augusztus tizenötödikére ezüstmenyegzőjükre hívtak meg. Az utolsó percben azonban bizonyos akadályok miatt nem mehettem el s megvalloim, ez nem volt reám néve kellemetlen, mert jobbnak találtam volna akkor látogatni meg a családot, mikor nincesnek vendégek, kimentem magam s kilátásba helyeztem, hogy a jövő héten jövök. Akkor akartam nyilatkozni, s megtartani az eljegyzést.

Feleletül a leánynak egy levele fjött. Augusztus 13-ikáról volt keltező s ha kilencz éves lennék, akkor sem teletjeném el annak tartalmát — ah, mit a tartalmát! Minden szót, amelyet hosszú finom vonásaival írt, látom magam előtt. Melanie azt írta, hogy elmaradásomat mindenki nagyon sajnálta, de leginkább ő mert eszébe akart valamiről értesíteni, a melyet — hissi, — hogy írásban is azzal a „nagyelkéséggel” fogja fogadni, amellyel mindig vele szemben viselkedtem. S ez az értesítés az volt, hogy Berg ural eljegyzte magát. Ez az eljegyzés hat hónapos már, de titokban tartotta még szülei előtt is s erre kényszerítő okai voltak.

Mintha villám ért volna. Oly közel álmaim megvalósulásához, egyszerre megsemmisítő láttam egész életemet. Hogy mit szenvedtem, nem mondom el neked. Évek en át el voltam veszte a társaságra és pályámra nézve. Ejszakákon át eszméletlenül ültem íróasztalomnál. Azt hittem, hogy elpusztulok . . . A ki ilyen percben elemészi magát, azt nem itélem el.

— Szegény barátom! — mondá halkán a leány.

— Törtem a fejem a megbolondulásig, hogy mi az oka Melanie különös viselkedésének. Miért bátorított fel hitemben, hogy szoret, mikor már másnak adta a szavát? Okos férfiak s szellemes asszonyoknak mon-

névtelenül eltemetett ifjunak neve, kivesszen az emberi emlékezetből. Ámde ki a nemzet szívébe írta be nevét, ki az ifjúság ajkaira varázsolta dalait s ki a vének keblét is megdobogtatta lelkesedése tüzevel, az egész hazát elbűvölte édes nyelvével: annak neve örökkön örökké él.

Ez az élet a P. lófi névben lüktető életerő vonzotta a mi közönségünket az Árpád szálló dísztermébe, arra az ünnepélyre melyet az ifjúság sok ügyességgel helyes tapintattal rendezett s fényes sikerrel megtartott.

A sikerben minden szereplő osztozott. Zvarinyi János lelkész rövid, de a nap jelenléte segítésgel kiemelt és méltató beszéde hangulatot keltett s igazi lelkesedés ébresztett a jelenlevők szívében; ezt a hangulatot fokozta Nuszbeck Sándor joghallgató a maga „Petőfi” cz. ódájával melynek dallamos Hymnusa, gyönyörű nyelvezete s emelkedett hangulata a legteljesebb elismerést szereztek a költő lelkületi tehetséges szerzőnek, csak az kár hogy az előadó gyöngye hangja az óda szépségeit kellően érvényesíteni nem bírta. Szép volt a „Petőfi a Hortobágyon” cz. melodráma előadása is, Ugy a szavaló Stein Ernő, valamint a zenei részben közreműködött Schiff Izidor, Rohoska Géza és Salacz Elemér méltán részesültek a kitüntető elismerés tapsaiban.

Ez az elismerés valóságos tetszés viharra nőtt Micseyné Bácskay Julcsa úrhölgy Petőfi dalai után. Szépek is azok a dalok, olyan egyszerűek, s úgy a szívből jönnek hát még hogy ne tetszenének, mikor olyan édesen csengő hangon szólanak. „Kétszer nyílik az ákácza virága.” Juhász legény szegény juhász legény” Káka tövén költ a rucza” Hol terem ezeknél szebb nóta, Ezekhez képest koldús sivar a mai dalköltészetünk s Micseyné szíve, arcza, szeme együtt énekel hangjával mély kesereg, nevet és tűzbe hoz úgy a hogy a költő akarta. A dalok után Fertig Alajos tanár méltatta átértett beszédjében Petőfit és költészetét. Csodálatos azonban, hogy a mi közönségünk már az ilyen komolyabb s némi aesthetikai izlést és műveltséget igénylő élvezetnek szokni nem tud, megszeretni nem képes.

Fertig beszéde egy jól átgondolt, szép nyelven megírt, Petőfi költészetét lelkesen méltányló beszéd volt, s mégsem részeseül,

dottam el ezt a történetet s azok kések voltak a felvilágosítással. Az egyik úgy vél ekedett, hogy ha kellő időben megjelentem volna az ünnepem, más tudulata lett volna a dolognak s mégis szememre vetették, hogy magam vagyok az oka s z. rencéültségemnek. Mások azt mondták, hogy a leány kaczer volt s én gyakran elgondoltam magamban ezeknek igazuk lehet.

— Egyik sem találta el az igazat mondá a fiatal leány nyugodtan. — Én megoldottam a „talányt.”

— Hogyan, te meg tudnád oldani a talányt — kérde a férfi felindulva s hangjából kiérezte, a leány, hogy szíve remegett. A leány bágyadtan mosolygott.

— Meg tudom fejteni — mert szeretlek. Azok, a kiket te kérdeztél, nem szerettek téged. Az okos emberek mindenre gondoltak, csak arra nem, a mi napnál világosabb, hogy Melanie szeretett téged. Miután nem volt szabad, első pillanatban megjött a te vallomásodon; aztán azonban lehetetlennek tetezett előtte másként, mint barátságosan viselkedni irántad s arról álmodozott, hogy szerelmed lassan átváltozik barátságá. Be kell ismerned, hogy egyetlen szóval s egyetlen tekintettel sem ajándékozott meg, a melyről jegyesének számot ne adhatott volna. S nem olvastad ki levelének sorai közül a fájalmat, a melyet akkor éreztél, mikor ily hírt kell neked mondania?

— Igen . . . de . . . ha szeretted, miért nem szakított jegyesével?

— Te ezt nem érted. Sok eljegyzés bomlik fei hirtelen támadt antipáthiából, száz és száz formai okokból; de az az eset, hogy egy leány annak a férfinak, akinek szavát adta, azt egy más kedvéért megszegje, a legtrikább esetek közé tartozik, bár ez volna a legokosabb. De ez már így van. A menyasszony, aki komoly jellem, hűségesen kitart vőlegénye

abban az elismerésben, melyet értékénél fogva megérdemelt.

A közönség szintén közre működött az ünnepély elején a Hymnus, végén a Szózat elénekésével s azonkívül a perselybe tett befizetésekkel melyek a látszat után itélve alighanem tisztességes összeggel fogják gyarapítani a Petőfi ház alapját.

Ujdonságok.

— Királyunk születésnapja. Fenségesen és dicsőségösen uralkodó apostoli nagy királyunk f. hó 18án ülté áldott születésének 69ik év fordulóját. E napon ország-szerete fényes istentiszteletek tartattak a templomban a katonaság körében és sok helyen a hazafias nép is ünnepély rendezéssel hódolt szeretettel királyának. Városunkban is mindenik felekezet istentiszteletet tartott e napon. de kiválóan d. e. 11 órakor kezdődött a róm. kath. templomban Szirmay L. Árpád plébános celebrált fényes istentiszteletet Sztronyi s lelkész és Dérczy István theologus segédletével. A hálaadó est. mise „T e D e u m l a u d á m u s” lelkis intonálással kezdődött melyet a nagy számú többnyire intelligens közönség, benső lelkesültséggel folytatott. Jelen volt városunk minden hivatalának képviselote. Szent mise alatt az orgona lélek emelő hangja mellett állva énekelte a közönség: „T a r t a d m e g l s t e n a k i r á l y t !”

— Utóérettségi. A helybeli főgymnasiumban szeptember hó első napjaiban folyik le az utóérettségi melyen ugyanazon bizottság előtt, mint júniusban, a bpesti ág. h. ev főgymn. és a mi főiskolánk arra jogosított tanulói tesznek részint teljes, részint javító érettségi. Teljes érettségre 8-an, javítóra 10-en jelentkeztek, a mi eléggé nagy szám úgy hogy a szóbeli egy teljes napot igénybe fog venni. Az utó érettséginek írásbeli vizsgálatai szept. 4. szept. 8-ig tartanak bezárólag, a szóbeli pedig 9-én fog letolyni.

— Kapitány bácsi. Városunk egy eredeti, kedves alakjával ismét kevesebb van. Itt hagyott bennünket váratlanul a józsi humorú D é r c z y Péter bátyánk, kit sok-sok év óta megszoktunk mindannyian „k a p i t á n y b á c s i n a k” bini. Viszont ő neki meg szívesen vettük kivétel nélkül, ha ösémnek szólított az ő erőtlen, katonás kiejtésével, s ha csillogtatta az ő aranyos kedélyének szikráit. Valamikor dalias huszárkapitány volt. Szeretett is ezekről a dicső napokról regélni ilyenkor is mindig kedélyes tréfával vágva vissza a vidám kötődésekre. Mikor a polgári ruhával cserélte fel a fényes katonai uniformist, még akkor jó mód volt a házánál, de gazdasági csapások, s egyéb veszteségek megfosztották őt vagyonától, s utóbbi években már a község házánál dolgozgatott szerényebb évi díjazásért. És épen ekkor szerette meg őt mindenki, mert soha zúgolódó szó nem hallatszott az ő ajkáról, s élete nehezebb napjaiban sem fogyot meg az ő tréfálkozó kedve. Az ő örök derűjének forrása bizonyára

mellett. Mert előtte a legfőbb a becsület s nem a szerelem.

— Igazad van, — mondá gondolatokba merülve: A leány némán maga elé nézett; aztán mosolygott, mintha valami gondolat villant volna át az agyán.

— Az erkölcsbírák, akik Melanie-t kaczernek mondták, nemde nők voltak? — kérde. Nem különöse, hogy én vagyok az, aki e leány becsületességét megismertetem veled?

A férfi nem ballotta; még mindig gondolatokba volt merülve. Néhány perc múlt el így . . .

Aztán hirtelen eszébe jutott a mellette ülő leány, a ki fejét kezeire hajtotta s zokogás remegtette meg a gyöngéd testet.

— Az Istenér . . . mi bajod? — kérde megijedve.

— Semmi . . . Mond, mikor ismerkedtél meg Melanieval.

— Négy év előtt.

— Összerozent.

— Tehát akkor, mikor kerültél engem, az ő miatta volt, mert az ő képe tolakodott mindig közém és közéd?

— Igen — mondá ő egyszerűen.

— És aztán . . . aztán megcsókoltál, hogy beteg szivedet elbódítsd. — Ugy hangzott ez, mint egy beteg szív jalkiáltása.

A férfi karjaiba akarta vonni, de a leány elfordult tőle. Most tudta meg, hogy soha sem szerette. Szívének legizőbb érzelmei ama leánynak szóltak, aki elérhetetlen volt reá nézve.

Kinos fájdalom vett rajta erőt.

— Hogy igazán szeresettek, el kell vesznünk reátok nézve! — mondá a leány.

az ő boldog családi köre volt, ahol bizonnyára letörtek homlokáról a gondnak netán jelentkező redőjét. — Hogy néha-néha otthon ő is csak morgó férj uram lehetett, azt a jó ismerőseinek az a kötődése gyaníttatja, hogy „a Morgó utca az ő örökös morgásáról kapta a nevét.” Temetése nagy közönség részvétele mellett f. hó 15-én ment végbe. Minden ismerőse eljött. Hiszen senki sem akarta elhinni azt az egyetlen rossz ültetést, hogy ilyen hirtelen magunkra hagy minket. Haláláról a következő gyászjelentést adta ki a mélyen megsomorodott család:

Alólirottak úgy a maguk, mint a kiterjedt rokonság nevében megtört szívvel tudatjuk a legjobb férjnek apának, apósnak, nagypapának, testvérnek, sógorának s rokonnak Dérczy Péter, nyug. huszárcapitányának élete 66 ik és boldog házassága 29-ik évében f. hó 13-án este 7 órakor történt gyászos elhunytát. A drága halott földi maradványait f. hó 15-én délután 3 órakor fogták a gyászházban a róm. kath. egyház szertartásai szerint beszenteltetni és a róm. kath. őtemetőben örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szent mise áldozatát az elhunyt lelki üdvéért f. év augusztus 16-án d. e. 9 órakor fog az Egke Urának bemutatni. Az örök világosság fényeskedjék neki! Özv. Dérczy Péterné, szül. Ehrlich Karolin mint neje. Özv. Ehrlich Urbáné, mint anyós. Róza, férj. Szabó Józsefné, István, Ella, Imre, mint gyermekei. Szabó Klárka. Szabó Lajoska, mint unokái. Szabó József mint veje. Dérczy Ferenc, mint testvére. Id. Kamermeyer Lénárd Antal-Deim János, Dr. Tobis Gyula, mint sógorai. Dérczy Ferenczné, szül. Pál Paulina, Özv. Dérczy Antalné, szül. Pauzka M. Deim Jánosné, szül. Ehrlich Friderika Ehrlich Laura, Dr. Tobis Gyuláné, sz. Ehrlich Szeréna, mint sógoronői.

— **Számvizsgálat.** A helybeli főgymn. felügyelőségnek kis bizottsága f. hó 17-én d. u. tartotta számvizsgáló ülést, melyen M o e s k o n y i József, pénztárosnak, O l á h Miklós ephorusnak, K e p e n y e s Mihály, gazdának és Sárkány Imrénének, a tanulói segélyegylet elnökének 1898/9-ik tanévi számadásait vizsgálta felül. Az előleges vizsgálatot L i s k a János főgymn. tanár végezte nagy buzgalommal és gondjal. Az ő részletes számvizsgálói jelentése és a saját felülvizsgálata alapján a kibizottság a fentnevezett számadásokat rendben és lelkiismeretesen vezetettnek találta, s a számvívívívívít a felügyelőbizottságnak a tovább bi felelősség alól való fölmentésre ajánlotta, egyúttal elismerő köszönetét fejezve ki a számvizsgálónak is.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon ismerős-im s jó barátainknak, kik tehetetlen jó férjem elhunytá alkalmával szívesek voltak részvétükkel fájdalommat enyhíteni; ez után is hálás köszönetet mondok. Özv. Dérczy Péterné.

— **Nyertek a tűzoltók!** Ez a hír járta be hétón a várost; s e hír csakugyan igaznak bizonyult, mert Brassóban járt tűzoltóink a t. hó 14-én tartott versenyen a Vlik csoport (a falusi kocsi feckendő szorolés) első díjat nyerték el. A győztes tűzoltókat hazacérkésztőkör a vasutnál banda szóval és hangos éljenzéssel fogadták a Gróf Bolza Géza főparancsnokkal kivonult tűzoltó bajtársak. Az üdvözölő beszédet Dancs Béla egyzeti elnök tartotta ki is össze tartásra s tekye lemeze jutette az egylet tagjait, hogy mindég ily sikerben legyen részők.

— **Választás.** Az Öcsödön megüresedett állat orvosi állásra öt pályázó közül a f. hó 19-én megtartott tisztújító széken Ország Ignác lett megválasztva, míg a közpénztárnok Révész Sándor, gyámpénztárnok pedig Kiss Gergely lett.

— **Vízbe fult** Szeghalmi Sándor 24 éves vaskereskedő segéd, ki Grabenhofer Jánosnál volt évek óta alkalmazva f. hó 17-én esteli üzlet zárás után a Körösré ment fűrdőn egy üzletben alkalmazott tanoncz-csal. Amint a vízbe ugrott, röktön göresüket kapott s a víz alá mozdult; a vele volt tanoncz úszni nem tudott így segítségére nem mehetett, a szerencsétlen ifju így a körösrébe fult. Holt testét 18-án reggel halászák ki a temetőből. f. hó 19-én volt óriási részvét mellett

— **Haza jött az első banda** A szarvasi első banda mely Rácz Pepi vezetésével, 10 hétig Londonban működött a hét folyamán Londonból haza érkezett. Hogy a bandának odakint jól ment dolga, s hogy pénzt is kerestek, és hoztak haz, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy ide haza össze kaptak és szét váltak. Ideje lenne már, ha egyszer Pepi szakítana azokkal, kik bandájában az egyenletlenkedést szítják, s végleg kizárná őket az üzletből, s más jó ifju erőköl szerveznék bandáját hogy egy teljesen össze tanult, s jól figyelmeztetett banda álljon a közönség rendelkezésére.

Színházi krónika.

Erthető kíváncsisággal néztünk a lezajlott első előadás elé; egy ismeretlen színtársulat, melyet még sohasem láttunk játszani; egy színtársulat melynek egyes tagjairól a jó körösaiek révén kedvező híreket hallottunk, egy színtársulat, melyről igazgatója Micsey F. György már a tavasszal mikor itt járt olyan biztatón nyilatkozott, no meg aztán az hogy a különbséget láttuk a tavalyi Halmay színtársulat és az idei között, mindezek a tényezők szép közönséget csaltak a bemutató előadásra.

No és — mondjuk ki előre meg is lehetünk elégedve, mert csaknem néhány hibától, melyekről

alább szölok, szépen sikerült a darab, — a színtársulat tagjai ambícióval ügyesen játszottak sőt néhány olyan szereplő is akadt akit igen rokonszenvesen fogadott a közönség, s a kik hihetőleg kedvencei is maradnak az ideai saisonak.

Szóval amennyire ez az első előadásból következtethető azok a jó hírek a melyeket a társulat néhány tagjáról már régebben hallottunk nem voltak alaptalanok és az igazgató úr is beváltotta szavát, mert a közönség véleménye szerint — magam ugyanis ebben a tekintetben véleményem nem mondhatok, mert a tavalyi társulatot nem láttam — a mult szini idényben itt működő Halmay direktor társulatát jóval felülhaladta úgy általában mint egyenként.

Tudom ugyan, hogy lesznek akik erre azt mondják, hogy nem így áll a dolog, — lehet, én csak az általános véleménynek adtam kifejezést.

Bemutatónál a Ripp Van Winklo került színre. Planquette Róbertnek ez a bájos zenéjű operettje, mely az összes európai színpadokat bejárta már, mindenütt óriási sikert aratva. A czimszerepben Kemény Lajos játszott minden tekintetben kifogástalanul. Igen szép bariton hangja van tiszta és erős, a játéka pedig ügyes, eleven. Első fellépésével kivívta a közönség rokonszenvét, s hiszszük, hogy ezt a rokonszenvet meg fogja érdemelni mind végig.

A második szereplő akinek szép sikert jósolunk az ideai saisonban Barts Aranka a társulat altistája.

Igazán kedves jelenség a színpadon, behelzög hangja — daczára, hogy olyan szerepet játszott mely semmiképen sem altistának való — jó érvényesült.

Ripp Ripp feleségét Lisbethet játszotta. Azt a szerepet Kaposi Józsnak kellett volna játszani, de hát perze még nem érkezett meg.

Leginkább az első felvonás duette-jében látszott meg a hibás szereposztás, ahol Barts Aranka nem bírván felvenni a hangot egy oktávval szállott alá. Különbösen elég dicséret neki az hogy annak idején a városi közönségnek is kedvence volt.

Koppan Margit a társulat egyik tehetséges fiatal énekesnője (Catima) szintén kivált a szereplők közül.

Szentes János és Gümöri Jenő kiténő komikusok s a többi szereplők is egész igyekezettel működtek közre a darab jó sikerének biztosítására.

Hanem a zenekar az igazán gyenge volt, s különösen a nagybőgő falsolt infamis módon.

Közönség szép számmal. Szerdán, aug. 16-án Berck Árpád Himfi dalaie szalon vigjátéka került színre, mely a nemzeti színházban óriási sikert aratott a mult évben.

Talán túlságosan naiv darabnak lehetne nevezni, különösen az előjáték, mikor Szegedi Róza és Kisfaludy Sándor találkoznak bosszantóan együgyű; mert az már még is abszurdus, hogy a kire nem is emlékszünk abba néhány percz alatt szerelmesek legyünk már pedig Kisfaludy Sándor úr ily formán czelekszik.

A szereplőkről csak dicsőreleg nyilatkozhatunk Kisfaludy Sándor Rajz Öllön, Szegedi Rózárt Kürthy Sarolta adták kiténően; Rajznak játéka ismeri a közönség a mult évekből, de Kürthy Sarolta egész ismeretlen volt eddig előttünk, s nagyon meglepett mindenkit finom elegáns játéka. Kemény Lajos Gümöri Jenő Szentes János az öreg Rosty Antal szerepében igazán nagyon jók voltak; Tóth is igen ügyesen adta a pap szerepét.

Békefi Lajos (Szalóki Péter) szintén tehetséges színész. Kiténő nagyszonyon volt M. Nagy Mari kinécanis materoi többször megneveztették a közönséget.

Igen jó naiva Torday Etel (Bay Annuska) kedves eleven játéka van. Vajda Ilon szintén az ügyesebb színésznők közé tartozik.

Koppan Margitnak a milyen rövid volt a szerepe olyan jó volt a játéka.

A közönség eléggé megtöltötte a színházat és többször hirta lámpák elé az ügyesebb szereplőket.

A zenekar ma sokkal jobban játszott a tegnapiénál még a nagybőgő sem falsolt.

Csütörtökön Petőfi halálának ötvenedik évfordulója alkalmából esto a színházban díszelőadás volt.

Kürthy Sarolta a kiváló színésznő Jókai Mór „Apotheosis” című alkalmi költeményét szavalta el szépen, hatásosan.

Ezt követte a „Csikós” — Szigligethi e kiténő népszínművének — második felvonása, Kemény Lajossal a czimszerepben. Ke-nényt már dicsérni sem kell, minden tekintetben jó színész, igen szépen énekel s a közönség többször nyílt színen hirta a lámpák elé.

Barts Aranka szintén megérdemli a dicséretet, olyan takaros kis parasztleány volt, olyan szépen, olyan ügyesen játszott, amilyet töle eddigi szereplősei folytán már megszoktunk és elvárunk.

A többi szereplők közül kiváltak Rajz és Békefi. Ezt követte Rodnyánszky Gyula „Petőfi” című alkalmi színműve. Nem a szereplőkön mult, hogy a darab nem csinált valami nagy hatást.

Mint minden ilyen mondva csinált alkalmi com-

positio, úgy ez a darab is szörnyű módon unalmas. Pedig de jó Petőfi volt Rajz, gyönyörűség volt nézni! No meg a Kürthy Sarolta hívei is lelkesedhettek, szépen, elegánsan játszott.

Jók voltak még Gümöri, Bem apó rövid szerepében, azután meg Torday Etel, Tóth és Békefi.

Befejezésül a „Petőfi nem halt meg, Petőfi halhatatlan” ez. előképet mutatta be a társulat. Nagyon tetszett, s a közönség lelkes tapsai között háromszor megismételték.

A színház fel volt díszítve és lobogózva, ami az igazgatóság figyelmét és hazafiságát hirdeti.

A közönség a „Hymnus” éneklésével oszlott szét. Pénteken aug. 18-án zónaelőadásban „A kintornás család” Tóth Ede népszínműve került előadásra. Az előadás daczára annak, hogy zónában adatott a kritikát teljesen kiállja, mert minden szereplő igyekezett a töle telhető legjobbat nyújtani.

Amit legelőször kellett volna megemlítenünk Micsey igazgató áldozatkészsége, a mely feltétlen dicséretet érdemel, mert színpadi díszletek tekintetében tullett az előtte itt járt összes direktorok felett.

Micsey színiigazgató teljesen beváltotta ígérését sőt többet ad mint a mennyit előleges jelentésében a közönségnek ígért.

A társulat jól van szervezve, a tagok határozottan a vidék elsőrangú színészei közé számíthatók, az előadások rendezése kifogástalan. A műsor változatos benne jóval több az újdonság, mint az ismert darab. Az előadásnak, úgy az összjáték, mint a rekvizitumok gazdagságát tekintve kifogástalan, közönség pedig — n i n e s.

A sajtó felemeli tohát szavát, mint azt mindannyiszor tette, mikor a színiügy porbaesítésével nagy érdekek veszélyeztetését látta. Buszál, mert reméli, hogy végre a művészetet és a közönséget sikerül egymás karjaiba vezérelni. A művészetet táplálja a közönség elismerése, telebaráti bizalmát, elégyengeti előtte az utat a haladás számára. Azért hiszszük, hogy közönségünk a körünkben időző színtársulatot fogazottabb pártfogásban fogja részesíteni, mert csak egy lehetséges az, hogy jövőre is biztosítjuk magunknak azt, hogy elsőrendű színtársulat keressen fel bennünket.

— **Heti műsor.** Vasárnap aug. 20-án délután zóna és gyermek előadás „Petőfi” Este A titok, népszínmű újdonság. Hétfőn aug. 21-én „Dreifus kapitány” zóna előadás. Kedden aug. 22-én Micseyné Bácskay Juliska asszony és Szirmai O. fellépésével „Kornevillei harangok” operette. Szerdán aug. 23-án a Hálókocsi ellenőre, vigjáték. Csütörtökön aug. 24-én „Az aruló” új színmű. Pénteken: Zónaelőadásul „Peleskei notárius”. Szombaton: aug. 26-án rendkívüli újdonság, általános bérlet szünetben a G örög r a b s z o l g a világhírű operette. Vasárnap aug. 27-én d. u. zóna előadásban Tündérlak magyarchonban, este „P o k o t o r i g ó” új népszínmű.

Felölés szerkesztő: S Z I K E S A N T A L.

1842—1899

Pályázati hirdetés. Békésvármegye szarvasi járásához tartozó Kondoros községben a községi **irokai állás** a mely 400 frt évi készpénz fizetéssel van javadalmazva lemondás folytán üresedésbe jövén, fölhívom azokat kik ez állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen fölszerelt pályázataikat hozzám t. é. Szeptember 15-ig beadják.

A választás t. é. Szeptember 16-án d. e. 10 órakor fog Kondoros község-házánál megjelenni. Szarvas, 1899. augusztus 14-én.

S A L A C Z, szbiró.

A borszéki borviz a savanyúvizek királya

BORSZÉK.

Gyógyfürdő Erdélyben Csik megyében a fenyvesek hazájában. Fürdőidény tartama június 15-től szeptember 15-ig. Utazás: Szász Régenig vasuton onnan a fürdő igazgatóság által szubvenzionált gyors kocson. E gyorskocsira előjegyzést tehetni **Miklós Görög** vállalkozónál. Szász Régen. Déli utirány: Brassó Csik-Szereda vasuton, onnankocsin.

A borszéki borviz a savanyúvizek királya: megrendelhető igazgató sagnál Borszék. Kapható mindenütt. (Szarvason Harmati János úrnál.)

Fürdőre, borvizüzletre nézve minden felvilágosítással, prospektussal, árjegyzékkel szolgál a fürdő üzlet igazgatósága Borszék.

Posta, távirda helyben.

Megrendelhető: igazgatóság Borszék.

A világ mindentárlan első kiténtést nyert

Milenniumi nagy érdemű és kiténtetve

**Szegedi Mezőgazdasági
Kiállítási Sorsjegyek**
Főnyeremény: **50.000** korona
értékben
és több, kisebb nagyobb nyeremény. összesen
1006 nyeremény 100.000 korona
értékben.
Egy sorsjegy ára **20** krajczár.

Az összes nyereményeket kivánatra 20% levonással azonnal készpénzben beváltja Budapest: a „Hermes” Magyar Általános Vállalat Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 3, vagy Szegeden: a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénztételek a nyerő kívánására készek az 50.000 korona értékű főnyereményt egy hasonló értékű szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is becsereélni.

Húzás szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szept. 10-én este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohányüzletben és egyéb elárúsító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez, Budapest, IX., Üllői-ut 25, Köztelek.

Egy jó családból való fiú, aki 3-4 gimnasiunot végzett, mint tanoncz azonnal felvétetik Tajber J. G. kereskedésébe SZARVASON.

Köszönetnyilvánítás.
Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala. Általános Asbestárú-gyár.
Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherceg rendkívül meg van elégedve az asbesttalpplal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalppléssel, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.
Hiszszük, hogy e vadász cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, amint megfelelők voltak a szaloncipők.
Zágráb, 1898. július hó 8-án. **KRAHL**, huszárkapitány.
Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:
Tisztelt Doktor ur!
Az asbestbetűtű cipők kitünőknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.
Szíves tanácsát köszöni
Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én
tisztelő hive
WEKERLE SÁNDOR

Ne viseljünk lábbelit a Dr. Högyes féle asbestbélés nélkül.
Nincs többé labfájás!

Szem tyűkszem, sem izzadós lab, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés
Rövid ideit viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét Dr. Högyes-fele, az egész világon szabadalmazott asbesttalppléssel látja el.
Kettősvastagságú 1 frt 20 kr, egyszerű 60 kr, homoktalp 40 kr, gyermekeknek fele.
Az asbesttalppléssel kitünőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22,500 pár szállítottatott. Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.
Vizonteladókna megfelelő árendemény.
Általános asbestárú-gyár beteti-társaság, Budapest VI. sziv utca 18.
Ezredélt elárúsító raktár Békésmegyében Blau Béla divatárú kereskedő B.-Csabán.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyártók Budapest Váci-körút 63. sz. által a legújanyosabb árak mellett ajánlatnak.

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
továbbá Jergény-cseplőgép, jöhere csapók, tisztító-rosták, aratógépek, szénanyújtók, boronák.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, szeszkavágók, régvágók, kukorica-morzsolók, darálók, dyg-malmok, egyetemes acél-ekék.

2- és 3-rvad ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes leírásokat kiküldésre nézve ingyen és bérmentve küldünk.

Lincolni főrszgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cseplőgép-gyára.

Sírgöny cím: Nádházy Szarvason.

Nádházy János temetkezési vállalata Szarvason

elvállal mindenféle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban: ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, művirág koszorukat és szalagokat.

A gyászest megtörténtével, a hozzátartozók bármilyen módon tett értesítésre — **vidékre is** — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók I frttől feljebb, érczkoporsókat gyermekeknek 8 frttől feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 35 frttől feljebb.
Nádházy „Temetkezési Vállalata” a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít

Kiváló tisztelettel:
Nádházy János.